

הולך לו. ובאותו זמן מקדשים למעלה לאותה חיה וקוראים לה כבוד. ואז מתקדש המועד, מה שלא היה עד עתה, ועתה קוראים לה כבוד. זהו שכתוב (תהלים כט) ובהיכלו פלו אמר כבוד.

רעיא מהימנא

אמר הרועה הנאמן, דברים אלו סתומים, וצריך לפתח אותם אצל החברים. שמי שפוטם להם סתרי התורה, הוא מצער אותם. שלשעים, אורות של הסודות חוזרים להיות להם חשף. והוא משל לממון שהוא גנוז - מי שחופר אותו עד שמוצא אותו, ואינו שלו, חוזר בשכלו לחשף ואפלה. ולמי שהוא שלו, מאיר לו. ומשום זה יש לבן אדם לגלות סודות סתומים שבתורה.

בעשור - תשעה הם לכל כוון, כנגד תשעה חדשים של היולדת, כחשבון א"ח. מהי יולדת? אות ד' מאחד. א"ח, היא ט', לארבעה צדדים של אות ד', והם ארבעים. א"ח - זכור. ד' - שמור. הרי ארבעים ושנים.

נשאר כבוד, שנאמר בו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. והוא כבוד ל"ב, ארבע פעמים לכל צד של אות ד', הרי ס"ד לארבעה צדדים - רנ"ו. ופרשוהו - כבוד למעלה, ל"ב למטה. ומשום זה מיחדים בכל יום פעמים, שאומרים בהם פעמים כבוד, שהם ס"ד. ופעמים ד' ד' מאחד - הרי ע"ב. הרי ד' של אה"ד היא שלמות של מ"ב שמות, ושלמות של ע"ב שמות. ומשום זה אומרים במזמור לדוד, (תהלים כד) מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור. ובפעם שניה אומרים, מי הוא זה מלך הכבוד. (ע"כ רעיא מהימנא).

בהדיניהו. פדין אולידת ההוא חיה וחויא אזיל ליה ובההוא זמנא מקדשין לעילא להאי חיה וקראן לה כבוד. וכדין אתקדש מועדא. מה דלא הוה עד השתא, וכען קראן לה כבוד, הדא הוא דכתיב, (תהלים כט) ובהיכלו פלו אמר כבוד.

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא, מלין אלין סתימין, וצריך למפתח לון לגבי חברייא, דמאן דסתיים לון גניזין דאורייתא, איהו מצער לון. דלרשיעיא נהורין דרזין, אתחזרין לון חשוכין. ואיהו מתלא לממנא דאיהו גניז, מאן דחפר ליה, עד דגלי ליה, ולא איהו דיליה, אתהדר בסוכלתנותיה בחדשוכא וקבלא. ולמאן דאיהו דיליה, נהיר ליה. ובגין דא, אית לבר נש לגלאה רזין סתימין דבאורייתא.

בעשור: ט' אינון לכל סטר, לקבל ט' ירחין דיולדה, כחושפן א"ח. מאן יולדת. ד' מן אחד. א"ח, איהו ט', לד' סטרין דאת ד', ואינון ארבעים. א"ח זכור, ד' שמור. הא ארבעין ותריין.

אשתארא כבוד, דאתמר ביה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואיהו כבוד ל"ב, ד' זמנין לכל סטר דאת ד', הרי ס"ד לד' סטרין, רנ"ו. ואוקמוה, כבוד לעילא, ל"ב לתתא. ובגין דא מיחדין בכל יומא תריין זמנין, דאמרון בהו תריין זמנין כבוד, דאיהו ס"ד. ותריין זמנין ד' ד' מן אח"ד, הרי ע"ב. הרי ד' דאח"ד, שלימו דמ"ב שמהן. ושלימו דע"ב שמהן. ובגין דא אמרין במזמור לדוד (תהלים כד) מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור. ובזמנא תניינא מי הוא זה מלך הכבוד. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר:

מאן היכלו. דא היכל עלאה פנימאה, דתמן

זהר: מיהו היכלו? זה היכל העליון הפנימי ששם מתקדש הכל. שם מקדשים למי שראוי

לְהַתְקַדֵּשׁ. אִיךָ מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הֵיכָל? בְּרֵאשׁוֹנָה נִפְתָּחִים שְׁעָרִים, וּמִפְתָּח אֶחָד סָתוּם מִתְקַן וּפּוֹתֵחַ שְׁעַר אֶחָד, לְצַד דְּרוֹם, וְאֵז נִכְנָס הַפֶּהֱן הַגָּדוֹל בְּאוֹתוֹ פֶּתַח וּמִדְּרוֹ לַחֲגַר אֲבִנָּטוֹ וּמִלְבוּשָׁיו, וּמִתְעַטֵּר בַּעֲטָרָה שֶׁל קִדְשָׁה, וְלוֹבֵשׁ חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶר, וּמַעֲיֵל שֶׁל שְׁבָעִים פְּעֻמוֹנִים וְרַמְמוֹנִים, שֶׁהֵם (שְׁמוֹת כח) פְּעֻמוֹן זָהָב וְרַמּוֹן. וְצִיץ גִּזְרֵי הַקִּדְשׁ עַל מִצְחוֹ, וְנִקְרָא צִיץ גִּזְרֵי הַקִּדְשׁ, וּמִתְקַשֵּׁט בְּאַרְבָּעָה בְּגָדֵי זָהָב וּבְאַרְבָּעָה בְּגָדֵי לְבָן. וְעַל אוֹתוֹ צִיץ יֵשׁ מִ"ב אוֹתוֹת שְׁלוֹהֶטוֹת בּוֹ וְנוֹצְצוֹת עָלָיו, וּמֵאִיר כָּל אוֹתוֹ הֵיכָל בְּאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים.

מִסְתַּחֵב אוֹתוֹ מִפְתָּח וּפּוֹתֵחַ צֶדֶד אַחֵר שְׁבָצֵד צְפוֹן, וְאֵז נִכְנָס לִוֵי, מַעֲשֵׂר שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהִפְרִישׁ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכִנּוֹר שֶׁל עֲשָׂרָה נִימִים עָמוּ, וּמִתְקַשֵּׁט בְּקִשׁוּטָיו, וְאֵז סוֹכֵב הַמִּפְתָּח, וּפּוֹתֵחַ בְּאוֹתוֹ הֵיכָל שְׁעַר אֶחָד, אוֹתוֹ שְׁעַר שְׁעוֹמֵד בְּאַמְצַע. עָמוּד שְׁלֹצֵד מִזְרַח עוֹלָה וּמִתְקַשֵּׁט בְּשִׁבְעִים עֲטוּרִים, וּמִתְקַשֵּׁט בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת, שֶׁהֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. וּמִתְקַשֵּׁט בְּחִקְיֹת שֶׁל מְאֵתִים וְשִׁבְעִים אֶלֶף עוֹלָמוֹת, וּמִתְקַשֵּׁט בְּקִשׁוּטִים שֶׁל סוּף הָעוֹלָם עַד סוּף הָעוֹלָם בְּכֶמֶה מִלְבוּשֵׁי כְבוֹד, בְּכֶמֶה קִשׁוּטִים קִדְוִשִׁים.

וּמִסְתַּחֵב אוֹתוֹ מִפְתָּח, וּפּוֹתֵחַ לוֹ כָּל הַשְּׁעָרִים הַגְּנוּזִים, וְכָל הַשְּׁעָרִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּסְתָּרִים, וּמִתְקַדֵּשׁ בָּהֶם, וְעוֹמֵד שֵׁם כְּמִלְךָ. וּמִתְבָּרֵךְ בְּכֶמֶה בְּרִכּוֹת, וּמִתְקַשֵּׁט בְּכֶמֶה קִשׁוּטִים. אֵז יוֹצְאִים כָּלֵם בְּחִבּוּר אֶחָד, מִתְקַשֵּׁטִים בְּקִשׁוּטִים כְּמוֹ שְׂרָאוִי. כִּיּוֹן שִׁיּוֹצְאִים, מְעוֹרֵר אוֹתוֹ בְּקִשׁוּטָיו. אִיךָ מִמְעֵטת עֲצֻמָּה מִתּוֹךְ אֲהַבָּה

מִתְקַדֵּשׁא כָּלָא. תַּמָּן מְקַדְּשִׁין לְמֵאן דְּחִזִּי לְאַתְקַדֵּשא. הֵיךְ מְקַדְּשִׁין לִיָּה בְּהֵהוּא הֵיכָלָא. בְּקִדְמִיתָא אֲתַפְתְּחוּ תַרְעִין, וְחַד מִפְתָּחָא סְתִימָא, אֲתַקִּין וּפְתַח תַרְעָא חַד, לְסִטְר דְּרוּם, כְּדִין עָאל כְּהֵנָּא רַבָּא בְּהֵהוּא פְתָחָא, וְאַזְדַּרְז בְּהִימְיָנוּי, וְתַקוּנוּי. וְאַתְעֵטֵר בַּעֲטָרָא דְקִדְוִשָׁה וְלִבִּישׁ חוֹשֶׁנָּא וְאַפֹּדֶא, וּמַעֲיֵלָא דְשְׁבָעִין זַגִּין וְרַמְמוֹנִין, דְּאַיְנוּן (שְׁמוֹת כח) פְּעֻמוֹן זָהָב וְרַמּוֹן. וְצִיץ נִזְרָא דְקוּדְשָׁא עַל מִצְחִיהָ, דְּאַתְקִרִי צִיץ גִּזְרֵי הַקִּדְשׁ, וְאַתְקַשֵּׁט בְּד' בְּגָדֵי זָהָב, וּבְד' בְּגָדֵי לְבָן. וְעַל הַהוּא צִיץ מִ"ב אֲתוּון מְלַהֲטֵן בֵּיהָ, וּמְנַצְצֵן עָלֶיהָ, וְנִהִיר כָּל הַהוּא הֵיכָלָא בְּנִהוּרִין עֲלָאִין.

אֲסַתְחַר הַהוּא מִפְתָּחָא, וּפְתַח סְטָרָא אַחְרָא דְכִסְטֵר צְפוֹן, כְּדִין עָאל לִוֵי, מַעֲשֵׂרָא דִיעֲקֹב, דְּאַפְרִישׁ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכִנּוֹר דְּעֵשֶׂר נִימִין עָמִיהָ, וְאַתְעֵטֵר בַּעֲטָרוֹי, וְכְדִין אֲסַתְחַר מִפְתָּחָא, וּפְתַח בְּהֵהוּא הֵיכָלָא חַד תַרְעָא, הַהוּא תַרְעָא דְקִיָּמָא בְּאַמְצַעִיתָא, עָמוּדָא דְלְסִטְר מִזְרַח (דָּר ר"ע"ב) עָאל וְאַתְעֵטֵר בְּשְׁבָעִין עֲטָרִין, וְאַתְעֵטֵר בְּאַרְבַּע אֲתוּון, דְּאַיְנוּן תַרִּיסָר. וְאַתְעֵטֵר בְּגִלּוּפִין דְּמֵאֲתָן וְע' אֶלֶף עֲלָמִין, וְאַתְעֵטֵר בַּעֲטָרִין דְּסִיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא, בְּכֶמֶה לְבוּשֵׁי יָקָר, בְּכֶמֶה עֲטָרִין קִדְוִשִׁין.

אֲסַתְחַר הַהוּא מִפְתָּחָא, וּפְתַח לִיָּה כָּל תַרְעִין גְּנִיזִין, וְכָל תַרְעִין דְּקִדְוִשִׁין טְמִירִין, וְאַתְקַדֵּשׁ בְּהוּ, וְקִיָּמָא תַמָּן פְּמִלְכָּא. מִתְבָּרֵךְ בְּכֶמֶה בְּרִכָּאן, מִתְעֵטֵר בְּכֶמֶה עֲטָרִין. כְּדִין נִפְקִי כְּלֵהוּ בְּחִבּוּרָא חָדָא, מִתְעֵטְרֵן בַּעֲטָרִיָּהוּ כְּדָקָא וְאוֹת. כִּיּוֹן דְּנִפְקִי אֲתַעֵר לִיָּה בְּקִשׁוּטָיו. וְהֵאֵי חִיָּה אֲתַעֵרָא, וְאַזְעִירַת גְּרָמָה, מִגּוֹ רַחֲמֵי וְחִיָּה זֹה מִתְעוֹרֶרֶת וּמִמְעֵטת עֲצֻמָּה מִתּוֹךְ אֲהַבָּה שֶׁל הַשִּׁירָה.